

LEVENSWOORDEN

BÔ YIN RÂ

LEVENSWOORDEN

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern

© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2022

www.aurora-productions.com

Dit boek is uitgegeven onder auspiciën van de

Stichting Bô Yin Râ

www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Worte des Lebens,

in 1923 voor het eerst uitgegeven door

Verlag Greiner & Pfeiffer, Stuttgart

Nederlandse vertaling 1960

door M. ter Marsch-Keen (Servire)

2^e druk 1987, bewerkt door E. van Eeden (De Driehoek)

3^e druk 2022, vertaald door Rob van der Hoeden

Ontwerp omslag naar het oorspronkelijke idee van

Bô Yin Râ

ISBN 978-9073007-512

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Oproep	7
Ik	13
Inkeer	19
Liefde	25
Daad	33
Strijd	41
Vrede	49
Kracht	55
Leven	61
Licht	69
Vertrouwen	81
Verlichting	93
Gelofte	109

BÔ YIN RÂ

is de geestelijke naam van de
auteur en kunstschilder
Joseph Anton Schneiderfranken

OPROEP

Op zoek naar mij ben je eropuit getrokken en klagend vraag je waar je mij kunt vinden! – Maar ik vraag je waarom je mij tot nu toe nog niet gevonden hebt? –

Zie, mijn zien en horen heb ik je gegeven en mijn taal ligt in je mond!

Waarom verstom je tegenover mij als ik je gebied te spreken, terwijl je wel weet te spreken waar alleen zwijgen je de openbaring zou kunnen brengen? – –

Je spreekt holle woorden voor dovemansoren en bent bedwelmd door het bedrieglijk kennen van je zinnen, zodat mijn taal je vreemd en mijn woord je duister toeschijnt.

Toch zul je eens een antwoord aan mij moeten vormen in mijn eigen taal, zoals ik je die gaf om te spreken toen ik je van mij liet uitgaan...

Nog probeer je je met mooie woorden voor mij

te verschuilen, maar weet dat ik dicht bij je ben zoals het licht bij de vlam van een kaars, en dat je je nimmer voor mij kunt verbergen, hoewel jouw oog mij niet ziet zolang je jezelf door je eigen dwaasheid laat verblinden! --

Wat wil ik anders van je dan dat je mij vindt, en waarlijk: gemakkelijk ben ik te vinden! ---

Ik weet dat je mij zoekt, ook al ga je dwaalwegen en geef je voor iets anders te zoeken...

Zowel de dwaas als de wijze zoekt naar mij, maar het zoeken van de dwaas is enkel dwaas omdat hij het zichzelf op zijn weg naar mij moeilijk maakt, terwijl de wijze geen ander streven kent dan zijn weg te vergemakkelijken. ----

Alle last, kleren en wandelstaf, werpt hij van zich af, opdat hij mij naakt, zoals hij uit de schoot van zijn moeder werd geboren, zal bereiken...

Maar jij tooit je met gewaden van brokaat, speldt jezelf juwelen met parels en sieraden van goud op en bindt zware gouden sandalen onder je voeten. --

Dan denk je lang na en onderzoek je wat de langste weg is, omdat alleen de langste weg je de goede schijnt te zijn om bij mij te komen. Bedrukt door alles wat je maar bezwaren kan, zwerf je over eindeloze afstanden, om dan afgemat te blijven liggen, tot je fiere moed omslaat in vertwijfeling. — — —

Zie, op deze manier zul je mij nooit vinden! Je zoekt het ver weg, terwijl ik je nader ben dan je eigen lichaam, dat je beladen met sieraden dichterbij me tracht te brengen, daar ik jouw opschik toch waarlijk niet hoog kan aanslaan en je oogverblindende gewaden mij slechts voor je verbergen! — —

Laat alle geleende woorden rusten, opdat mijn taal in jouw mond is!

Blijf waar je nu ook mag zijn en bevrijd je van alle last!

Ga naakt en zonder uiterlijke versierselen naar binnen in het diepst van je innerlijk en leer zwijgen totdat mijn taal in je weerkeert om mij aan jou te verkondigen. — — —

Ik had je lief in mijzelf omdat je sinds onheug-

lijke tijden bij mij was en ik heb je lief, al heb je mij verlaten!

Niet ik ben het die zich voor jou verbergt, maar jij tracht jezelf voor mij te verschuilen!

Je laat je blik naar de leegte afdwalen, in de waan mij daar misschien te vinden, en hoeft je alleen maar tot jezelf te wenden om bij me te zijn! — — —

Je weet nog niet dat je je voor mij verschuilt, wanneer je probeert je in zware pronkgewaden voor jezelf te verbergen, om nader tot mij te komen!

Je weet niet dat ik zelf mij aan je heb gegeven en dat je alles wat je nog daarbuiten zoekt alleen in jezelf vindt!

Zie, de schatten van alle werelden zijn gelijk stof vergeleken met het kleinood dat in jouzelf ligt verborgen! —————

IK

In alle atomen van je lichaam straal Ik! –
... Dit lichaam bestaande uit vaste en weke
stof is voor mij als een albasten lamp, waarin
ik, het licht, alles doorlicht. – –

Mij bevat het niet!

Mij kan niets bevatten!

Alles buiten mij is voor mij een beeld en ik
ben licht in al het gevormde dat ik doorlicht!

Ik ben vloeiende kracht en toch boven alle
vloeiende krachten verheven! – –

Ik klink in alle luiten, harpen en fluiten van
de oneindige ruimte! –

Ik ben de meester van oneindige symfonieën,
waarvan de sferen der eeuwigheid weergal-
men!

Wie mij wil kennen en uit de kracht van het
licht in mij wil leven in eeuwigheid, die moet
tot een van mijn instrumenten worden...

In de stralende klank van een van mijn symfonieën moet hij door de eeuwige sferen weerklinken. --

Ik houd de klanken vast en laat ze oplossen naar mijn eigen wet, die sinds onheuglijke tijden in mijn wezen besloten ligt.

Ik heb als meester van mijn symfonieën goede muzikanten onder mij.

Zij gehoorzamen mij allen op mijn wenken, en niemand zal ooit aan mijn instrumenten valse klanken ontlokken...

Ikzelf geef alleen de tekens.

Mijn muzikanten brengen dan de instrumenten tot klinken, en ik op mijn beurt ben de klank die eruit opwelt. --- --

Sommige instrumenten worden zich ervan bewust, sommige echter ook niet, dat zij alleen aangevoerd door mijn wet tot klinken komen en dat ik de toon ben die in hen klinkt. --

... Dit stoffelijk omhulsel, dat je aanschouwt wanneer je jezelf van buiten bekijkt, ben Ik waarlijk niet! ---

Maar ik heb hier aan mijn kracht een steunpunt gegeven, opdat ik alles op deze aarde tot klinken laat komen en mijzelf in alles als klank kan voortbrengen...

Onnoemelijk is het aantal symfonieën die verborgen in mij sluimeren en geopenbaard willen worden. --

Tot stralende klank wil ik mij vormen in alles wat door mij wil opklinken!

Ook jou zullen mijn muzikanten niet vergeten, wanneer je een van mijn instrumenten wilt worden. --

Ook jij zult eeuwig stralend klinken in een van mijn oneindige symfonieën!

Ik ben het die je verlossen kan, want alleen wanneer ikzelf in je klink zul je voor eeuwig gelukkig zijn in je ziel! ---

Zie, in al je diepe verlangen wil je je alleen maar met mij in stralende klank verenigen!

Je voelt wel een diep hartsverlangen, maar je weet nog niet wat dit betekent. --

Ingehouden, als in een onaangeroerde snaar, ligt je eigen klank in je verscholen; maar

alleen wanneer je je met mij wilt verenigen,
zul je jezelf tot klinken kunnen brengen. –
Een nieuwe toon zal dan voor het Al opklin-
ken en jij zult jezelf – met mij verenigd – in je
almacht gewaarworden in je eigen

Ik! – – –